

Arrest

nr. 112 149 van 17 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 10 december 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 6 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven op 7 mei 2013 in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Nishint (Bangladesh). Sinds 2000 zou u lid zijn van 'Jamaat-E-Islam' ("Jel"). Uw dorp zou voornamelijk uit hindoes bestaan. Op 8 maart 2012 zou er een hindoe feest plaatsgevonden hebben. Er zou een gevecht ontstaan zijn tussen moslims en hindoes. Hindoes zouden uw broer verwond hebben. Uw broer zou overleden zijn aan zijn verwondingen op 13 maart 2012. De volgende dag zou u klacht ingediend hebben bij de politie. Op 20 april 2012 zou uw woning aangevallen zijn door de hindoes. Indien u uw klacht niet zou intrekken, zouden ze u doden. Op 15 mei 2012 zou u opnieuw aangevallen zijn. U zou een tand verloren zijn en u zou een litteken hebben op uw hoofd. Uw moeder zou eveneens geslagen zijn. Op 25 juni 2012 zou er een overval gebeurd zijn. Een hindoe genaamd U.(...) B.(...) zou daarbij omgekomen zijn. Op 26 juni 2012 zou u valselijk beschuldigd zijn van zijn dood door de hindoes. Op 2 november 2012 zou u Bangladesh verlaten hebben. Per bus zou u naar India gereisd hebben. U zou een maand in India verbleven hebben. U zou een vlucht genomen hebben naar Rusland. Per trein zou u verder gereisd hebben naar Tsjechië. Per auto zou u via Duitsland naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan op 10 december 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele geboorteakte, uw originele nationaliteitsakte, twee originele schooldiploma's en een begeleidende brief, een originele geboorteakte van uw echtgenote, een originele geboorteakte van uw zoon, een originele huwelijksakte, een originele overlijdensakte van uw vader, een originele brief van uw werk, een originele brief van uw partij, een originele brief van uw advocaat, volgens u originele juridische documenten aangaande de moordzaak en originele enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst legt u geen enkel identiteitsdocument met foto neer ter staving van uw beweerde identiteit, enkel een geboorteakte en nationaliteitsakte zonder foto (zie document 1 en 2, groene map). U beschikte in Bangladesh nochtans over een **identiteitskaart** ('voter's identity card') die wél een foto bevat en uw identiteit ontegensprekelijk zou kunnen aantonen, maar deze kon u niet voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dat uw familie in Bangladesh dit document niet kon vinden nadat uw huis werd overvallen, komt, gezien het belang van dit document, weinig geloofwaardig over (zie gehoorverslag CGVS p.8). Verder lijkt het erop dat de geboorteakte geen origineel document betreft, zoals u beweerde (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het lijkt eerder een scan/kopie te zijn waarna er een stempels zijn aan toegevoegd. Al bij al komt dit geboortecertificaat weinig authentiek over, zeker gezien het in gebreke blijven van het voorleggen van de identiteitskaart. Daarbij verwijst het CGVS nog naar informatie waaruit blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods, via corruptie valse of vervalste documenten te verkrijgen (zie document 1, blauwe map). Maar vooral is het weinig geloofwaardig dat u enerzijds verklaarde in Bangladesh te worden gezocht door de Bengaalse autoriteiten wegens een valse moordzaak en anderzijds blijkt dat uw familie diezelfde autoriteiten contacteerde na de rechtszaak om voor u een geboorteakte en nationaliteitsakte te verkrijgen. U maakte in elk geval geen melding van enige problemen die uw familie daarbij zou hebben ondervonden. Aangezien u uw identiteit niet echt kan staven, kan dus niet met zekerheid worden vastgesteld dat de documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas over uw persoon gaan.

Het CGVS hecht verder geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omwille problemen met hindoes uit uw dorp. Al uw beweerde problemen vloeiden voort uit een ruzie tussen hindoes en moslims op 8 maart 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde aangaande de aanleiding van de beweerde problemen. Zo legde u geen overlijdensakte, noch medische attesten voor waaruit zou kunnen blijken dat uw broer overleed ten gevolge van de ruzie op 8 maart 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.13). Na de beweerde dood van uw broer zou u klacht hebben neergelegd tegen de hindoes uit uw dorp (zie gehoorverslag CGVS p.14). Ook deze klacht bracht u niet aan terwijl u wel in staat was om andere documenten waaronder verschillende juridische documenten, te verzamelen. De hindoes zouden u tweemaal hebben aangevallen, waarna u naar de politie zou zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is in het licht van uw bewering dat u reeds klacht had neergelegd na het overlijden van uw broer dan ook zeer merkwaardig dat de politie u na de aanvallen niet zou kunnen helpen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de politie in dit kader de beweerde problemen zou hebben geminimaliseerd (zie gehoorverslag CGVS p.15). U legde wel een medisch attest neer maar dit is opgesteld lang nadat u werd aangevallen. Daarenboven blijkt niet uit het medische attest hoe u deze verwondingen zou hebben opgelopen of door wie (zie document 10, groene map). Het CGVS voegt hier nog aan toe dat uw moeder en echtgenote nu nog steeds in uw geboortedorp wonen (zie gehoorverslag CGVS p.5), ondanks dat jullie zouden zijn aangevallen en ondanks de vele problemen.

De vaststelling dat uw familie nog in uw geboorteregio verblijft, doet vermoeden dat de problemen, als die er al zouden zijn, niet van die mate ernstig zijn dat ze u zouden doen besluiten definitief Bangladesh te willen ontvluchten.

Wat betreft de beweerde moordzaak, kunnen volgende opmerkingen geformuleerd worden. U gaf aan valselijk beschuldigd te worden (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het is merkwaardig dat u niet meer hebt gedaan dan het enkel contacteren van een advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.13). U had immers zelf alle bewijzen in handen die uw onschuld zouden kunnen aantonen zoals de klacht die u eerder had ingediend, bewijzen van de twee aanvallen op u, het overlijden van uw broer en uw verklaring dat u niet aanwezig was ten tijde van de moord. U hebt deze bewijzen niet overgemaakt aan uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is bevreemdend gezien het een valse beschuldiging betreft en er kan en mag verwacht worden dat u er alles aan zou doen om uw onschuld te bewijzen. U kon ook niet concretiseren welke stappen uw advocaat heeft ondernomen om uw onschuld te bewijzen (zie gehoorverslag CGVS p.13). U beweerde dat u toen u onderdook wel in contact stond met uw echtgenote en moeder die u zouden geïnformeerd hebben over de gang van zaken in de rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet weet wanneer het arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd of waar u zich toen bevond (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het lijkt er dan ook op dat u weinig interesse vertoonde in uw zaak. Het feit dat u weinig stappen ondernam om uw onschuld te bewijzen en het feit dat u pas na vijf maanden Bangladesh verliet versterken dit vermoeden.

Ter staving legde u een bundel juridische documenten neer aangaande de moordzaak (zie document 12, groene map). Het CGVS heeft enkele opmerkingen over deze documenten. Ten eerste zijn de documenten die u voorlegde gecertificeerde kopieën en geen originelen zoals u zelf verklaarde (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.9). Men kan enkel gecertificeerde kopieën verkrijgen, dit wordt ook aangegeven op de laatste bladzijde van uw documenten (zie document 2, blauwe map en document 12, groene map). Ten tweede stelde u dat de documenten een 'FIR', een 'ezahar', een 'order sheet', 'warrant of arrest' en 'transfer' bevatten (zie gehoorverslag CGVS p.9). Echter na de documenten te hebben overlopen met een Bengaalse tolk bleek dat er ook een charge sheet aanwezig was (zie gehoorverslag CGVS p.11). Ten derde kunnen uw verklaringen over deze juridische documenten ook niet overtuigen. Hoewel u bepaalde inhoudelijke elementen wel kon aanrekenen kon u een aantal evidente gegevens niet vertellen. Het lijkt er dan ook op dat uw verklaringen een ingestudeerd karakter hadden. Zo wist u niet eens wanneer de laatste of eerste hoorzitting plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p.13). U wist niet wanneer de "FIR" werd overgedragen naar de rechtbank (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kende de datum van het arrestatiebevel niet (zie gehoorverslag CGVS p.14). U stelde foutief dat er zes getuigen staan vermeld in plaats van negen zoals bleek na het overlopen van de documenten met een Bengaalse tolk (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.13). **Tot slot** voegt het CGVS er nog aan toe dat het vervaardigen van valse of vervalste documenten een wijdverspreid fenomeen is in Bangladesh (zie document 1, blauwe map). Het voorleggen van documenten moet bovendien steeds gepaard gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. De brief van uw advocaat kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen (zie document 11, groene map). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde rechtszaak.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De schooldiploma's, begeleidende brief, brief van uw werk, de huwelijksakte en de geboorteaktes van uw echtgenote en zoon kunnen aanvaard worden maar zijn geen bewijs van uw identiteit (zie document 3, 4, 6, 7 en 8, groene map). Ook kan betwijfeld worden of de geboorteaktes van u zoon en echtgenote originelen betreffen zoals u aangaf (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het lijken eerder kopies waarna er stempels aan zijn toegevoegd. De partijbrief (zie document 5, groene map) voegt niets toe aan uw asielaanvraag aangezien u zelf aangaf dat uw beweerd politiek engagement niet de reden was waarom u Bangladesh hebt verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.6). Evenmin voegt de overlijdensakte van uw vader (zie document 9, groene map) iets toe aan uw relaas gezien uw vader een natuurlijke dood stierf (zie gehoorverslag CGVS p.9). Noch is dit een bewijs van uw identiteit. De enveloppen (zie document 13, groene map) kunnen zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker betoogt daarbij als volgt:

"In eerste instantie wordt er getwijfeld aan de identiteit van verzoeker.

Verzoeker gaat hiermee niet akkoord en stelt dat de verklaringen van de asielaanvrager in eerste instantie voor geloofwaardig dienen aanvaard te worden behoudens bewijs van het tegendeel. Door verzoeker werden een groot aantal documenten meegedeeld, waaronder een geboorteakte en nationaliteitsakte. Er wordt aan verzoeker verweten dat hij geen identiteitskaart kan voorleggen.

Verzoeker heeft meegedeeld dat zij identiteitskaart tijdens de inval in zijn woning op 20.4.2012 blijkbaar verloren is gegaan of door de overvallers, Hindoes, werd meegenomen.

Verzoeker is in alle geval in het bezit van een nationaliteitsakte waaruit blijkt dat hij afkomstig is uit Bangladesh.

Omtrent de geboorteakte kan verzoeker enkel meedelen dat deze geboorteakte een echte geboorteakte is. Wanneer er in de beslissing getwijfeld wordt aan de echtheid van de geboorteakte blijft het enkel bij een twijfel. Er wordt door CGVS nergens gesteld dat het een vals document betreft. Een motivering die bestaat uit "het lijkt" en "weinig authentiek over komen" zijn geen overtuigende vaststellingen dat het over een vervalst document zou gaan.

Ook de opmerking in de beslissing dat het CGVS over informatie beschikt dat er in Bangladesh zeer gemakkelijk documenten te bekomen zijn via corruptie is geen overtuigende motivering om te twijfelen aan het document dat door verzoeker werd voorgelegd.

Als men de informatie waarnaar het CGVS verwijst moet geloven kan er nooit enige zekerheid zijn omtrent de documenten die door vluchtelingen uit Bangladesh worden meegedeeld.

Verder wordt in de bestreden beslissing getwijfeld aan de echtheid van de problematiek tussen verzoeker en de Hindoes uit zijn dorp en de ruzie die aanleiding heeft gegeven tot de vlucht van verzoeker.

Aan verzoeker wordt verweten dat hij geen overlijdensakte, noch medische attesten meedeelt waaruit kan blijken dat zijn broer overleed tengevolge van de ruzie op 8 maart 2012.

Verzoeker heeft contact opgenomen met zijn familie en deze ontbrekende documenten, de overlijdensakte en de medische attesten zullen per koerier aan verzoeker zelf of aan zijn raadsman bezorgd worden.

Voor het overige worden er zeer veel vragen en argumenten in de bestreden beslissing geformuleerd en is de Commissaris-Generaal verwonderd dat verzoeker dat niet heeft gedaan, niet op de hoogte is van data en gebeurtenissen enz.

Het is duidelijk dat het dossier van verzoeker niet onderzocht werd rekeninghoudende met het feit dat hij niet echt een opleiding of diploma heeft gevolgd. Verzoeker heeft enkel les gevolgd in een religieuze instelling en heeft les gegeven in dezelfde school waar hij de opleiding heeft gevolgd. Verzoeker is er helemaal niet van op de hoogte hoe een rechtszaak behandeld wordt, hoe zijn advocaat de verdediging en de procedure heeft gevoerd, hoe hij de juridische documenten en de juridische taal van zijn dossier moet interpreteren.

In alle geval werd door verzoeker een zeer groot aantal, volgens verzoeker originele, maar in feite "gecertificeerde kopieën" overhandigd over de moordzaak die tegen hem werd aangespannen.

In de bestreden beslissing wordt omtrent deze gecertificeerde kopieën gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de documenten omdat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan hiermee niet akkoord gaan. De documenten zijn officiële documenten van de rechtbank en verzoeker verwijst ook naar de brief van zijn advocaat. Er is geen enkele reden om dit gerechtelijk dossier naast zich te leggen en te zeggen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de rechtszaak. Het gerechtelijk dossier bevat authentieke documenten en deze kunnen niet zomaar opzij geschoven worden."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoeker tegelijkertijd de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds

die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wijst de commissaris-generaal er vooreerst op dat verzoeker geen enkel identiteitsdocument met foto neerlegt ter staving van zijn beweerde identiteit, enkel een geboorteakte en nationaliteitsakte zonder foto, en dit terwijl hij in Bangladesh nochtans over een identiteitskaart met foto beschikte waarmee hij zijn identiteit ontegensprekelijk zou kunnen aantonen. Dat zijn familie dit document niet zou kunnen vinden na de overval op zijn huis, komt volgens de commissaris-generaal weinig geloofwaardig over. De door verzoeker neergelegde geboorteakte is volgens de commissaris-generaal geen origineel document omdat uit de informatie die bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om (ver)vals(t)e documenten te verkrijgen. De commissaris-generaal acht het bovendien weinig geloofwaardig dat de familie van verzoeker geen problemen heeft ondervonden met de autoriteiten bij het opvragen van een aantal documenten van verzoeker, terwijl verzoeker door diezelfde autoriteiten wel zou worden gezocht wegens een valse moordzaak. Aangezien verzoeker zijn identiteit niet kan staven, zo wordt in de bestreden beslissing benadrukt, kan dus niet met zekerheid worden vastgesteld dat de documenten die verzoeker neerlegt ter staving van zijn asielrelaas over zijn persoon gaan. Aangaande de problemen van verzoeker, problemen die het gevolg zouden zijn van een ruzie op 8 maart 2012 tussen moslims en hindoes, stelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen overlijdensakte noch een medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zijn broer zou zijn overleden als gevolg van die ruzie. Tevens wijst de commissaris-generaal erop dat verzoeker de door hem ingediende klacht bij de politie niet aanbracht, terwijl hij er wel in slaagde verscheidene andere juridische documenten te verzamelen. Gelet op het feit dat verzoeker reeds naar de politie was gestapt, acht de commissaris-generaal het merkwaardig dat de politie hem niet zou kunnen helpen. In de beslissing wordt er terloops op gewezen dat het medisch attest dat verzoeker neerlegt niets zegt over de wijze waarop hij zijn verwondingen zou hebben opgelopen noch over wie hem deze zouden hebben toegebracht. Het feit dat de familie van verzoeker nog steeds in Bangladesh verblijft, doet de commissaris-generaal vermoeden dat de problemen van verzoeker niet dermate ernstig zijn. Wat betreft de moordzaak waarvan verzoeker valselyk zou worden beschuldigd, is het volgens de bestreden beslissing merkwaardig dat verzoeker niet méér heeft gedaan dan enkel het contacteren van een advocaat en dat hij de mogelijke bewijzen van zijn onschuld niet aan zijn raadsman heeft overgemaakt. Ook stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker niet nader in detail kon treden over de gang van zaken in de rechtszaak tegen hem. Volgens de commissaris-generaal vertoonde verzoeker weinig interesse in zijn zaak. De juridische documenten die verzoeker neerlegt zijn, in tegenstelling tot verzoekers bewering, volgens de commissaris-generaal geen originelen maar gecertificeerde kopieën en verzoeker legde ter ondersteuning van deze documenten geen overtuigende verklaringen af. Verzoeker heeft volgens de bestreden beslissing niet aannemelijk gemaakt dat zijn relaas en beweerde vrees gegrond zijn overeenkomstig het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag). Hij kan zich evenmin steunen op deze elementen om aannemelijk te maken in geval van terugkeer een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48, § 2, a) en b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker brengt ook geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in Bangladesh een internationaal of binnenlands gewapend conflict woedt in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De andere door verzoeker neergelegde stukken zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen.

2.4. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 5 juni 2001, nr. 96.146). Het feit dat verzoeker een groot aantal documenten neerlegde, waaronder een geboorteakte en een nationaliteitsakte wijzigt niets aan de vaststelling dat deze documenten niet aan de persoon van verzoeker kunnen worden gelinkt. Verzoeker diende zijn asielaanvraag in zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument (zie stuk 12, bijlage 26) en legde ook nadien geen enkel identiteitsdocument neer (stuk 13, Documenten). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal gaf verzoeker aan dat hij over een *voter's identity card* beschikte, maar dat hij deze thuis achterliet waarbij hij stelde dat hij naar zijn familieleden belde, maar dat zij dit document niet konden vinden (stuk 4, gehoor CGVS 2 mei 2013, p. 8). Onder meer in het licht van het feit dat verzoeker er wel in slaagde tal van andere

documenten voor te leggen, komt dit weinig geloofwaardig over. Ter rechtvaardiging van het ontbreken van identiteitsdocumenten herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift dat zijn identiteitskaart tijdens de inval in zijn woning *“blijkbaar verloren is gegaan of door overvallers, Hindoes, werd meegenomen.”* Door het vermoeden te herhalen waaraan hij reeds uiting gaf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, slaagt verzoeker niet in om de reden voor het totale gebrek aan identiteitsdocumenten aannemelijk te maken. Verzoeker legt overigens evenmin enig bewijs neer van de beweerde overval, waardoor het bij blote beweringen blijft. Door verder te benadrukken dat hij over een nationaliteitsakte beschikt *“waaruit blijkt dat hij afkomstig is uit Bangladesh”* en dat de door hem overlegde geboorteakte echt is, geeft verzoeker nog steeds geen uitsluitel over zijn identiteit. Het feit dat verzoeker er tot op heden niet in slaagt enig bewijs van zijn identiteit voor te leggen, doet in belangrijke mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.5. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde geboorteakte heeft de commissaris-generaal enerzijds vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat alle neergelegde documenten originelen waren (stuk 4, gehoor CGVS 2 mei 2013, p. 8), terwijl anderzijds duidelijk blijkt dat het stuk een kopie of een scan is waarop achteraf stempels en handtekeningen werden aangebracht (stuk 13, Documenten, geboorteakte). Verzoeker weerlegt deze constataties allerm minst en kan dus niet worden gevolgd waar hij beweert dat de motieven niet op overtuigende vaststellingen zouden berusten. Het vermoeden van de commissaris-generaal wordt versterkt door de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er een significante prevalentie is van frauduleuze documenten (stuk 14, Landeninformatie, SRB, Corruptie en valse documenten in Bangladesh, 25 januari 2011, p. 4 – 6). Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit kan worden afgeleid dat zijn geboorteakte wel authentiek is, waardoor inderdaad kan worden besloten dat er nooit zekerheid bestaat over documenten die door vluchtelingen uit Bangladesh worden neergelegd.

2.6. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas eventueel met documenten te staven. Indien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen, of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande de aanleiding van zijn beweerde problemen. Meer specifiek wordt er op gewezen dat verzoeker geen overlijdensakte noch een medisch attest voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat zijn broer overleed ten gevolge van de ruzie van 8 maart 2012. Ook bracht verzoeker de klacht niet aan die hij naar aanleiding van de hierboven beschreven feiten zou hebben neergelegd. Verzoeker kondigt aan dat medische attesten en de overlijdensakte nog bezorgd zullen worden. De Raad stelt vast dat verzoeker op heden deze stukken niet overlegt noch in het minst aannemelijk maakt concrete inspanningen te hebben geleverd om deze bewijsstukken alsnog te bemachtigen.

2.7. Van asielzoekers mag verwacht worden, zelfs wanneer ze slechts over een lage scholingsgraad beschikken, dat ze op elementaire kennisvragen kunnen antwoorden (RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Zelfs van personen met een geringe opleiding mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun asielaanvraag, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven (RvS 27 april 2000, nr. 86 933). Verzoeker meent dat bij de vraagstelling geen rekening werd gehouden met zijn opleidingsniveau, waardoor hij helemaal niet van op de hoogte is van de juridische aspecten van zijn rechtszaak. De Raad stelt echter vast dat aan verzoeker geenszins ingewikkelde juridische vragen werden gesteld. Zo werd verzoeker gevraagd welke juridische documenten hij voorlegde (stuk 4, gehoor CGVS 2 mei 2013, p. 9), hoeveel getuigen er staan vermeld in de zaak, wanneer de eerste en de laatste hoorzitting in zijn zaak plaats hadden en wanneer de FIR werd overgedragen aan de rechtbank (Ibid., p. 13). Ondanks het feit dat verzoeker aangaf de documenten te hebben gelezen (Ibid., p. 9), kon hij bepaalde, zelfs evidente, gegevens niet aanreiken (Ibid., p. 11 – 14). Ook gaf verzoeker aan een advocaat te hebben (Ibid., p. 9), waardoor er kan verwacht worden dat deze hem op de hoogte stelt en houdt van zijn zaak. Hierbij is het dan weer bevreemdend dat verzoeker beweert niet te weten of zijn advocaat heeft geprobeerd om zijn onschuld aan te tonen (Ibid., p. 15) en dat hij zijn advocaat ook geen bewijzen gaf om zijn onschuld aan te tonen (Ibid., p. 16). De neergelegde documenten worden bijgevolg niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen, zelfs indien rekening wordt gehouden met verzoekers beperkte opleidingsniveau.

2.8. Specifiek aangaande de neergelegde juridische documenten dient te worden vastgesteld dat het niet om originelen gaat zoals verzoeker nochtans meermaals beweerde (stuk 4, gehoor CGVS 2 mei 2013, p. 8-9) en dat op grond van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt

dat het gerecht één van de meest corrupte sectoren is in Bangladesh (stuk 14, Landeninformatie, SRB Bangladesh: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh, p.10). De SRB bespreekt daarbij een aantal types van fraude (Ibid., p. 10 – 11). Met zijn blote beweringen dat de documenten officiële documenten van de rechtbank zijn, waarbij verzoeker verwijst naar de brief van zijn advocaat, en dat het gerechtelijk dossier authentieke documenten bevat die niet zomaar opzij geschoven kunnen worden, slaagt verzoeker er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen.

2.9. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet

2.10. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN